

חַת־ת לַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֹׁת מִצֻּרֵעַ שַׁבָּת הַגָּדוֹל י"ב נִיסָן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשׁ"י

היום אנו לומדים על עוד דרכים בהם אדם יכול להטמא כדי שזבה תוכל להטהר, עליה לעשות את אותם דברים שעושה הגבר כאשר יש לו טמאת זב. להמתין שמונה ימים, ללכת למקוה ולהקריב שתי צפורים בקרבן. כעת למדנו כיצד אדם יכול להטהר מטמאה שנובעת מגופו.

תְּהֵלִים / יוֹם י"ב לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ס"ו- ס"ח

בתהלים של היום ישנו פסוק "**ברוך ה' יום יום**". מדוע נאמר יום פעמים?

כל פעם זה נכתב עבור אחת הדרכים בהן אנו עובדים את ה' מידי יום.

ה"יום" הראשון נכתב עבור דברי הקדשה, כמו קיום מצוות ולמוד תורה. ה"יום" השני מכון על הדברים שאנו רגילים לעשות כמו אכילה, שינה ומשחקים. גם הדברים האלה יכולים להיות לשם שמים.

בגמרא אנו רואים שהלל הזקן נהג לומר שפסוק זה מלמד על בטחון בה'. אם מוצאים מאכל יפה ומשפח, איננו צריכים לשמור אותו לשבת, נשתמש בו היום. ה' בודאי יתן לנו ברכות חדשות מחר ויזמן לנו משהו אחר מיחד לכבוד שבת.

המגיד מלמד עוד סבה מדוע לא לשמור לשבת. אדם יכול לחשב שאוכל משפח ראוי לשמוש רק בשבת, כאשר האכילה היא מצוה. אבל לומדים מפסוק זה "ברוך ה' יום יום" - ששתי הדרכים של עבודת ה' הן מיחדות. יכלים להשתמש באוכל ביום רגיל באפן שישמח את ה'.

תניא / לקויטי אמרים פרק מ"א (י"ב ניסן שנה מעברת)

לפני שמקימים מצוה, חשוב לחשוב על "והנה" - לזכר שה' משגיח עלינו ורוצה לראות אם אנחנו מתנהגים כראוי.

כונה נוספת שעלינו לחשוב היא להבין שעל ידי קיום מצוה, שהיא רצון ה', מחברים את רצונו של ה' לנשמה. כונה עוד יותר ממוקדת היא לחשוב מה פועלת המצוה הזו ברוחניות. נתבונן על התפלין למשל, הכונה של התפלין היא "שעבוד הלב והמוח" להפוך את הלב והמוח שלנו לעבדים לה'. לוקחים את כחות המחשבה (חכמה בינה ודעת) וכחות הרגש (חג"ת) ומחליטים שמתמשים בהם רק כדי להתנהג כפי שה' רוצה.

היום יום / י"ב ניסן

בשנה שבה נכתב ה"היום יום", תאריך זה יצא בשבת. לכן הרבי מלמד על מנהגי שבת הגדול. ישנה הפטרה מיוחדת לשבת הגדול ואומרים חלק מההגדה בשעת המנחה.

אחרי יציאת מצרים, היהודים החלו להיות מכונים "צבא ה'". אבל במקומות אחרים היהודים מכונים "עבדים". מה ההבדל?

משרתים וחילים עובדים קשה מאוד. לפעמים הם עושים דברים מאוד מרובים. אבל רק לחילים יש מסירות נפש. הם עושים דברים מסכנים בגלל שהם שומעים לכל מה שאומר להם המפקד. היהודים במצרים לא קבלו יחס טוב מהמצרים. ועדין הם שמרו על השמות היהודיים שלהם, על השפה היהודית, ועל הבגדים היהודיים. הם ידעו שה' הבטיח להוציא אותם. מי שמתנהג כמוהם הוא חיל בצבא ה', וה' יעשה לו נסים.

ספר המצוות / מצות עשה ה'

המצוה היומית, **מצות עשה ה'** היא אותה מצוה כפי שלמדנו אתמול - כל יהודי צריך להתפלל מידי יום.

רמב"ם / הלכות תפלה פרקים י"א, י"ב, י"ג

פרק י"א - בפרק זה לומדים על בית הכנסת. במקום שבו ישנם עשרה יהודים עלינו לדאוג לכך שיהיה בית כנסת. לבית כנסת צריך להתנהג בכבוד, ועלינו לשמור אותו נקי, לטאטא את הרצפה וכדומה.

פרק י"ב - לומדים את ההלכות על קריאת התורה. עזרא הסופר תקן שיקראו בתורה בימי שני, חמישי ובשבת כדי שלא יעברו שלושה ימים רצופים ללא שמיעת המלים הקדושות של התורה.

פרק י"ג - בפרק זה הרמב"ם מלמד את הלכות קריאת הפרשיות מידי שבוע. כך מסיימים את כל התורה מידי שנה.

הידעתם שישנם אנשים שנהגו לקרא קטעים קצרים מהתורה ולסיים אותה רק אחת לשלוש שנים?

דרכי החסידות / הגדה של פסח

בהגדה, מספר על ארבעה בנים שיושבים בשלחן הסדר. הראשון הוא החכם, אחריו הרשע, התם ושאינו יודע לשאל.

מדוע נכתב הרשע ליד החכם? הוא צריך להיות אחרון!

הרבי ריי"צ מסביר שכל יהודי יעשה תשובה לפני שמשיח בא. אז אפלו הרשע, שלא רוצה לעשות תשובה יעשה!

אך נעזר לו לעשות תשובה? אם החכם נמצא ממש לידו, הוא יוכל לעזר לרשע לעשות תשובה.